

[Freddy Madsen.]

denne situation, som så mange dårlige kræfter har bidraget til at skabe. Et af de initiativer, der er taget, kom som bekendt fra rektor Bent Jørgensen med et forslag til en løsning af en række problemer. For os at se dannede dette udspil et rimeligt udgangspunkt for forhandlinger mellem de implicerede parter, og jeg vil gerne understrege, at det også gælder for de studerende. Forslaget indeholdt, foruden mange svagheder, to væsentlige ting, nemlig genåbning af den samfundsvidenskabelige basisuddannelse den 1. september i år og en afvikling af særstyreordningen.

Undervisningsministerens forlængede arm på RUC, det eksterne rektorat, kunne tilslutte sig forslaget i hovedtræk, men på det afgørende punkt, nemlig det væsentlige om genåbningen af den samfundsvidenskabelige basisuddannelse i år, afviste man. Siden har der så været ført forhandlinger mellem det eksterne rektorat, mellem Bent Jørgensen, mellem lærergrupperne og det teknisk-administrative personale, og det er bemærkelsesværdigt, at man ikke har inddraget studenterne i disse forhandlinger. Jeg vil godt understrege, at ministeren stadig har et ansvar for, hvad det eksterne rektorat foretager sig, men jeg må tilstå, at jeg finder rektoratets fremgangsmåde i den aktuelle sag højst forkastelig, fordi man tilsyneladende ikke er indstillet på at forhandle, men kun i at opretholde sine egne ultimative krav i denne sag.

Selv om det eksterne rektorat således har udvist en negativ holdning til forhandlinger, har et par af lærergrupperne og det teknisk-administrative personale nu vedtaget at gå ind i de styrende organer. Selv om det antagelig ikke kan bestrides, at der er enkelte på centeret, som der er alle andre steder, der mener, at man bare skal aktionere for aktionernes skyld, så har samtlige grupper på centeret dog udtalt deres vilje til at finde en forhandlingsløsning. Denne forhandlingsløsning tror jeg kan komme i stand med den positive vilje, som både studerende, lærere og teknisk-administrativt personale har udvist. Men det kræver under alle omstændigheder, at en tilsvarende positiv vilje er til stede hos det eksterne rektorat, og jeg skyder næppe forkert, når jeg siger: også hos undervisningsministeriet.

Vi vil derfor naturligvis afvise både fremskridtspartiets og de konservatives forslag, men samtidig opfordre undervisningsministeren til på dette tidspunkt at gøre sin indflydelse gæl-

dende for at åbne for de muligheder, der virkelig ligger i situationen, for at få konstruktive forhandlinger i gang. Men det må indebære, at samtlige grupper på universitetet inddrages i forhandlingerne, og det må indebære, at der også åbnes op for fremtidsperspektiver for centeret, der betyder udbygning af uddannelserne. Hvis man vil fortsætte med at køre centeret på lavt blus, som det har været tilfældet i et par år, så kan man imødesee, at man har de intentioner, som man har fra højre side i salen om, at det skal kvæles med det samme, men så vil resultatet jo blive, at det kvæles langsomt, og det synes vi ikke er bedre. Der må altså skabes et grundlag nu, og på dette grundlag må der finde en udbygning af centeret sted meget hurtigt.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det radikale venstre kan ikke tilslutte sig noget af de to fremsatte forslag. Der er efter vores opfattelse værdifulde træk i det, som er startet, som det ikke er tiden at opgive.

Der er ikke mange spor i de aktioner, som nu sættes i værk af det konservative folkeparti, af, at det konservative folkeparti i sin tid selv var med til at stemme for eksperimentet Roskilde universitetscenter. Jeg kunne såmænd godt have ønsket mig en lille smule mere ydmyghed over for de problemer, der er opstået, med den fortid, det konservative folkeparti har sammen med andre med hensyn til dette centers grundlæggelse.

Når vi ikke kan tilslutte os det konservative forslag om at underlægge RUC Københavns universitet, så er det, fordi dette jo ikke løser ét eneste af de problemer, der findes omkring centeret, men blot flytter dem. Københavns universitet har problemer nok, og jeg tvivler på, at Københavns universitet har kræfter til ud over sine almene opgaver og problemer også at løse disse.

Vi håber, at Roskilde universitetscenter kan reddes som selvstændig institution. Regeringen og det eksterne rektorat har selvfølgelig deres ansvar herfor ved at optræde med klogskab, men jeg vil godt sige, at i den aktuelle situation påhviler ansvaret for centerets videreførelse først og fremmest de studerende og lærerne på centeret. Så længe aktionerne fortsætter, er det umuligt at få en fornuftig diskussion i gang om det, det virkelig drejer sig om for Roskilde universitetscenter. Det er styrelsesreglerne på længere sigt, når engang det eksterne rektorats tid